

Résumé

Obraz camorrry v prózách současných neapolských autorů

Camorra neboli „Systém“, jak je mnohými obyvateli Neapole nazývána, je zločinecká organizace, jejíž činnost se začala plně rozvíjet od 80. let 20. století a v dnešní době proniká do všech sfér života lidí žijících v kampánském regionu. V této diplomové práci sledujeme, jak camorra ovlivnila život a tvorbu současných neapolských spisovatelů, resp. jakým způsobem je téma neapolské mafie v jejich dílech uchopeno. Mezi autory studovaných textů patří Peppe Lanzetta, Giuseppe Ferrandino, Andrej Longo, Giuseppe Montesano, Simone Di Meo, Roberto Saviano a Valeria Parrella. Pro tuto práci byla vybrána díla, která jsou zajímavá z hlediska žánrového zpracování uvedeného tématu a z hlediska charakteru postav, které v jednotlivých příbězích vystupují. Na základě jednání hlavních hrdinů totiž můžeme pozorovat přímý vliv camorrry na život v Neapoli a její působení na mentalitu tamních obyvatel. Zjišťujeme, v jakých podmínkách jsou lidé pod vládou camorrry nuceni žít a jak se s tímto osudem vyrovnávají: zda vytrvávají a doufají ve změnu nebo rezignují a odcházejí z rodného města zkusit štěstí jinde, ve většině případů na severu Itálie. V rámci jednotlivých děl také sledujeme soužití „běžných“ obyvatel s camorristy; zkoumáme, zda je Neapol striktně rozdělena na čtvrtě, v nichž je kriminalita na denním pořádku, a na bohaté městské části, v nichž se (alespoň zdánlivě) žije naprosto spořádaným způsobem života, a zda lidé z nižších tříd s camorrou spolupracují, ať už tak činí ze zoufalství, nebo z touhy po uznání. Zpracování tématu camorrry však nehodnotíme pouze z hlediska tematického, nýbrž také s ohledem na užití různých druhů jazykových a stylistických prostředků. Pozorujeme, jak autoři ve svých knihách kombinují spisovnou a hovorovou italštinu s neapolským dialektem a jak se toto jazykové propojení podílí na celkovém uchopení tématu camorrry. Na rozdíl mezi beletristickými texty a texty, jež lze definovat jako dokumentárně-beletristické, si ukazujeme, jaký efekt má na čtenáře propojení reportážních prvků s literární technikou neboli začlenění údajů a faktů do „příběhu“. Na základě interpretace jednotlivých textů se zamýšlíme nad tím, jak se z nich obraz camorrry jeví: zda převažuje realistické uchopení tohoto fenoménu, zda jsou díla otevřeně kritická, zda je v nich přítomen náznak řešení tíživé situace a zda v nich ještě působí „genius loci“ Neapole.